

P6_TA(2007)0180

Partnerstvo EÚ v Africkom rohu

Uznesenie Európskeho parlamentu z 10. mája 2007 o Africkom rohu: Regionálne politické partnerstvo Európskej únie za mier, bezpečnosť a rozvoj (2006/2291(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na stratégiu EÚ s názvom „EÚ a Afrika: na ceste k strategickému partnerstvu“ (Európska stratégia pre Afriku), prijatú Európskou radou v dňoch 15. a 16. decembra 2005,
- so zreteľom na Spoločné vyhlásenie Rady a predstaviteľov vlád členských štátov, ktorí sa stretli v rámci zasadnutia Rady, Európskeho parlamentu a Komisie, o rozvojovej politike Európskej únie: „Európsky konsenzus“ (Európsky konsenzus o rozvoji), podpísané 20. decembra 2005¹,
- so zreteľom na Dohodu o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov (AKT) na jednej strane a Spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej, podpísanej v Cotonou 23. júna 2000², v znení dohody, ktorá mení a dopĺňa Dohodu o partnerstve, podpísanej v Luxemburgu 25. júna 2005³ (Dohoda z Cotonou), najmä na jej článok 8,
- so zreteľom na stratégiu EÚ na boj proti nedovolenému hromadeniu ľahkých a ručných zbraní a ich munície a nedovolenému obchodovaniu s nimi, prijatú Európskou radou v dňoch 15. a 16. decembra 2005,
- so zreteľom na oznámenie Komisie s názvom „Stratégia EÚ pre Afriku: regionálne politické partnerstvo EÚ za mier, bezpečnosť a rozvoj v Africkom rohu“ (KOM(2006)0601),
- so zreteľom na svoje uznesenia o Darfúre, predovšetkým uznesenia z 15. februára 2007⁴, 28. septembra 2006⁵, 6. apríla 2006⁶, 23. júna 2005⁷ a 16. septembra 2004⁸,
- so zreteľom na rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN č. 1706 (2006), ktorá navrhuje nasadenie 22 000 príslušníkov mierových jednotiek do Darfúru,
- so zreteľom na dohodu o mieri v Darfúre podpísanú dňa 5. mája 2006 v Abuji v Nigérii,
- so zreteľom na rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN č. 1325 (2000) o ženách, mieri a bezpečnosti, ktorá sa zaoberá vplyvom vojny na ženy, a na Maputský protokol o právach žien v Afrike z 26. októbra 2005,

¹ Ú. v. EÚ C 46, 24.2.2006, s. 1.

² Ú. v. ES L 317, 15.12.2000, s. 3.

³ Ú. v. EÚ L 209, 11.8.2005, s. 27.

⁴ Prijaté texty, P6_TA(2007)0052.

⁵ Prijaté texty, P6_TA(2006)0387.

⁶ Ú. v. EÚ C 293 E, 2.12.2006, s. 320.

⁷ Ú. v. EÚ C 133 E, 8.6.2006, s. 96.

⁸ Ú. v. EÚ C 140 E, 9.6.2005, s. 153.

- so zreteľom na Dohovor OSN o právach dieťaťa, ktorý je záväzný a uplatňuje sa bez výnimky,
 - so zreteľom na výsledky zasadania Rady pre všeobecné veci a vonkajšie vzťahy z 12. a 13. februára 2007;
 - so zreteľom na svoje uznesenie zo 6. júla 2006 o situácii v Somálsku¹,
 - so zreteľom na závery predsedníctva Európskej rady zo 14. a 15. decembra 2006,
 - so zreteľom na výsledky zasadania Rady pre všeobecné veci a vonkajšie vzťahy z 5. marca 2007 o Sudáne/Darfúre,
 - so zreteľom na svoje uznesenie zo 6. apríla 2006 o účinnosti pomoci a korupcii v rozvojových krajinách²,
 - so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre rozvoj a stanovisko Výboru pre zahraničné veci (A6-0146/2007),
- A. keďže na druhom samite EÚ – Afrika, ktorý sa má konať v roku 2007 v Lisabone, majú hlavy štátov a vlád schváliť spoločnú stratégiu EÚ – Afrika, ktorá by predstavovala záväzok EÚ transformovať stratégiu EÚ pre Afriku na spoločnú stratégiu EÚ a Afriky; keďže Európsky parlament doteraz nebol zapojený do konzultačného procesu,
 - B. keďže vyššie uvedené oznámenie Komisie o stratégii pre Afriku stavia na koncepcii vzájomného prepojenia otázok bezpečnosti a rozvoja, pričom uvádza, že bez trvalého mieru nie je možný rozvoj a bez rozvoja zase nie je možné dosiahnuť trvalý mier, a ďalej má za cieľ slúžiť ako podklad pre vypracovanie správ o stratégii krajiny a o regionálnej stratégii,
 - C. keďže európska stratégia pre Afriku sa zameriava na vytvorenie rozsiahleho a dlhotrvajúceho rámca vzťahov EÚ s africkým kontinentom, pričom prvoradým cieľom je dosiahnutie rozvojových cieľov milénia (RCM) a podpora trvalo udržateľného rozvoja, bezpečnosti a dobrej správy vecí verejných v Afrike,
 - D. keďže článok 8 Dohody z Cotonou poskytuje rámec vedenia politického dialógu o osobitných politických otázkach vzájomného významu alebo všeobecnej dôležitosti pre zúčastnené strany a stanovuje, že v tomto dialógu zohrávajú mimoriadne dôležitú úlohu súhrnné politiky na podporu mieru, predchádzanie násilným konfliktom, ich riadenie a riešenie,
 - E. keďže článok 11 Dohody z Cotonou nazvaný „Politika budovania mieru, prevencia a riešenie konfliktov“ stanovuje, že zúčastnené strany musia sledovať komplexnú a integrovanú politiku budovania mieru a prevencie a riešenia konfliktov s osobitným zameraním na budovanie regionálnych, subregionálnych a vnútroštátnych kapacít,

Bezpečnostný rozmer

¹ Prijaté texty, P6_TA(2006)0322.

² Ú. v. EÚ C 293 E, 2.12.2006, s. 316.

- F. keďže región Afrického rohu je jedným z najnáchylnejších na konflikty na svete a rovnako je jedným z najchudobnejších regiónov so systematickou neistotou, v ktorom sa navzájom živia konflikty a politické krízy, kde pretrvávajú zložité medzištátne vzťahy, nestabilné, sporné, nedostatočne vyvinuté a neisté hranice, a kde štáty poskytujú útočisko, zázemie, vojenskú podporu a diplomatické uznanie skupinám bojujúcim vo vojnách v susedných štátoch.
- G. keďže základnými príčinami konfliktov sú vo všeobecnosti porušovanie ľudských práv, absencia demokracie a právneho štátu, zlá správa vecí verejných a korupcia, etnické napätie, neúčinná administratíva, organizovaný trestná činnosť a obchodovanie so zbraňami a nekontrolované a nezákonné šírenie malých ručných a ľahkých zbraní, ako aj chudoba, nezamestnanosť a sociálna, hospodárska a politická nespravodlivosť a nerovnosť, rýchly rast počtu obyvateľstva a nedostatočné alebo zlé spravovanie a/alebo využívanie prírodných zdrojov,
- H. keďže konflikty v Africkom rohu nadobúdajú regionálny rozmer, pričom sa do nich zapájajú susedné a iné krajiny, a tiež stále širší medzinárodný rozmer,

Regionálny rámec a vonkajší aktéri

- I. keďže Medzivládny úrad pre rozvoj (IGAD) je základnou súčasťou politickej a bezpečnostnej štruktúry a základom prevencie konfliktov Afrického rohu a je jedinou subregionálnou organizáciou, ktorej členom je Somálsko,
- J. keďže Africká únia (AÚ) vyvíja kapacity s cieľom zapojiť sa do riešenia konfliktov a udržiavania mieru a keďže Nástroj pre mier v Afrike je jedným z najhmataateľnejších aspektov spolupráce EÚ s AÚ,

Rozvojový rozmer

- K. keďže neustála nestabilita regiónu narúša jeho politický, sociálny a hospodársky rozvoj a predstavuje jednu z hlavných prekážok pri dosahovaní RCM,
- L. keďže krajiny Afrického rohu patria do rôznych regionálnych hospodárskych organizácií a iniciatív ako Východoafrické spoločenstvo (EAC)¹, Spoločný trh pre východnú a južnú Afriku (COMESA)² a Iniciatíva pre povodie Nílu³,
- M. keďže problémy v regióne sú vystupňované regionálnym vplyvom rastu počtu obyvateľstva, klimatickými zmenami a s tým spojenými tlakmi na prírodné zdroje, najmä ropu, ako aj napätím vyvolaným konkurenciou pri využívaní vodných zdrojov Nílu a vysokým podielom kočovných pastierov viazaných viac etnicko-jazykovými putami ako politickými hranicami, ktorí patria ku skupinám v regióne, ktoré sú najviac odsunuté na okraj záujmu,
- N. keďže choroby spojené s chudobou, najmä HIV/AIDS, tuberkulóza a malária, sú hlavnou príčinou, a rovnako aj dôsledkom, značnej chudoby v regióne,

¹ Členmi EAC sú: Uganda, Keňa a Tanzánia.

² Členmi COMESA sú: všetky krajiny Afrického rohu okrem Somálska.

³ Členmi Iniciatívy pre povodie Nílu sú: Burundi, Konžská demokratická republika, Eritrea, Etiópia, Keňa, Rwanda, Sudán, Tanzánia a Uganda.

- O. keďže vo väčšine krajín v regióne navštevuje základné školy menej než 50 % detí,
- P. keďže v období konfliktov sú ženy a deti najzraniteľnejšími osobami, ktoré sú ľahko vystavené najrôznejším spôsobom porušovania základných ľudských práv vrátane násilia, etnického znásilňovania, mučenia a zmrzačovania pohlavných orgánov, a ktoré trpia ochoreniami vo väčšej miere ako muži a je im upieraný prístup k vzdelaniu a prírodným zdrojom,
1. Putuje skutočnosť, že ani Európsky parlament, ani vnútroštátne parlamenty afrických krajín, ani Spoločné parlamentné zhromaždenie AKT – EÚ, ani predstavitelia občianskej spoločnosti neboli v žiadnej fáze vypracovávania Stratégie EÚ – Afrika riadne konzultovaní, čo spochybňuje demokratickú legitimitu spoločného záväzku;
 2. pripomína, že trvalo udržateľný prístup v nastoľovaní trvalého mieru v Africkom rohu si vyžaduje súčinnosť všetkých existujúcich nástrojov a právnych rámcov EÚ v záujme Afriky; vyzýva k plnému vykonaniu článkov 8 až 11 Dohody z Cotonou;

Bezpečnostný rozmer

3. zdôrazňuje, že ku konfliktom v Africkom rohu treba pristupovať prostredníctvom komplexného regionálneho prístupu bez negatívnych vplyvov na konflikt, ktorý umožní vytvoriť komplexnú odpoveď na regionálnu dynamiku a systémy konfliktov;
4. je toho názoru, že činnosť EÚ ohľadne Afrického rohu sa musí zamerať nielen na otázky bezpečnosti, ale aj na štrukturálne príčiny konfliktov spojených so sociálnym, politickým a hospodárskym vylúčením, ako aj na posilnenie bezpečnosti a spravodlivosti;
5. zdôrazňuje, že pri riešení otázok bezpečnosti a uskutočňovaní protiteroristickej politiky nesmie EÚ zanedbávať ľudské práva a humanitárne právo; nalieha na členské štáty, aby objasnili a odsúdili „medzinárodné vydávanie“ osôb zadržaných v regióne podozrivého z terorizmu;
6. vyzýva Radu a Komisiu, aby prijali rozhodné opatrenia na potlačenie beztriestnosti v regióne, obchodovania so zbraňami, porušovania ľudských práv a prímerí a na potlačenie útokov na civilné obyvateľstvo, príslušníkov mierových jednotiek a humanitárnych pracovníkov a aby podporovali zaangažovanie Medzinárodného trestného súdu (ICC);
7. zdôrazňuje, že dlhodobý mier v Africkom rohu bude závisieť aj od záväzku EÚ týkajúceho sa demokracie a ľudských práv v tomto regióne; vyzýva EÚ, aby verejne odsúdila represívne režimy v tomto regióne; vyjadruje vážne znepokojenie nad represívnou reakciou Etiópie ako krajiny, v ktorej je sídlo AÚ, voči vodcom opozície, novinárom, aktivistom v boji za ľudské práva a bežným občanom po zmanipulovaných voľbách v roku 2005;

Regionálny prístup k budovaniu mieru

8. vyzýva na upevnenie prítomnosti EÚ v regióne prostredníctvom vymenovania predstaviteľa EÚ pre Africký roh, ktorému by bola zverená koordinácia iniciatív EÚ v tomto regióne, ktorý by slúžil ako hlavný sprostredkovateľ medzi EÚ a všetkými štátmi Afrického rohu a ktorý by predkladal Európskemu parlamentu pravidelné správy;

9. nabáda Komisiu a Radu na vykonanie ďalšieho pokroku v zriadení delegácie EÚ pre AÚ so sídlom v Etiópii popri delegácii Komisie v Etiópii;
10. vyzýva Komisiu a Radu, aby začali uskutočňovať konzultácie s ostatnými účastníkmi v regióne, predovšetkým s OSN, AÚ, IGAD, Ligou arabských štátov, USA a Čínou ohľadom iniciatívy zvolať celkovú konferenciu o bezpečnosti, mieri a rozvoji, ktorá by sa zaoberala týmito otázkami bezpečnosti všetkých štátov Afrického rohu naraz; poukazuje na to, že táto iniciatíva by mala slúžiť ako východiskový bod pre opatrenia zamerané na budovanie dôvery u obyvateľstva a v krajinách tohto regiónu;
11. je pevne presvedčený, že EÚ by vo svojej snahe riešiť krízu v regióne Afrického rohu mala v prvom rade a predovšetkým hľadať tzv. africké riešenia, to znamená také riešenia, ktoré sa dajú dosiahnuť vďaka zapojeniu regionálnych organizácií v oblasti ako AÚ a IGAD; zdôrazňuje však potrebu posilnenia týchto organizácií prostredníctvom budovania kapacít a inštitúcií a predovšetkým prostredníctvom Nástroja pre mier v Afrike v rámci prevencie a riešenia konfliktov;
12. pripomína, že zlepšenie schopnosti Afriky predchádzať, riadiť a riešiť konflikty na africkom kontinente si vyžaduje konkrétne opatrenia s cieľom podporiť uplatňovanie mierovej a bezpečnostnej agendy AÚ, pričom bude africkým pohotovostným silám a útvaru Komisie AÚ pre mier a bezpečnosť poskytnutá technická podpora, odborné znalosti a pomoc pri budovaní inštitúcií;
13. upozorňuje na význam regionálnych iniciatív pri potláčaní korupcie a podpore dobrej správy vecí verejných, ako je africký mechanizmus vzájomného hodnotenia (APRM); zdôrazňuje, že africké krajiny musia vykonať tieto iniciatívy a na druhej strane Komisia a členské štáty musia poskytnúť na tento účel technickú a finančnú pomoc;
14. vyzýva členské štáty, aby podporovali právne záväzné medzinárodné nástroje zamerané na sledovanie a označovanie malých ručných a ľahkých zbraní a munície a na podporu regionálnych iniciatív v oblasti boja proti nezákonnému obchodovaniu s malými ručnými a ľahkými zbraňami a muníciou v rozvojových krajinách;
15. víta iniciatívu organizácie UNICEF zorganizovať medzinárodnú konferenciu v Paríži (5. a 6. februára 2007) o detských vojakoch a zdôrazňuje potrebu skončiť s nezákonným a neprijateľným vykorisťovaním detí v ozbrojených konfliktoch;
16. zdôrazňuje, že je potrebné odstrániť nezákonné obchodovanie a zabezpečiť lepšiu kontrolu obehu malých ručných a ľahkých zbraní; víta skutočnosť, že Valné zhromaždenie OSN prijalo 6. decembra 2006 rezolúciu s názvom „Na ceste k zmluve o obchodovaní so zbraňami: zriadenie spoločných medzinárodných noriem pre dovoz, vývoz a prevoz konvenčných zbraní“;
17. vyzýva Komisiu a Radu, aby podnietili a rozšírili súčasné iniciatívy na odzbrojenie, demobilizáciu a reintegráciu a reformu bezpečnostného sektora do iných krajín/regiónov;
18. zdôrazňuje potrebu posilňovať úlohu národných a medzinárodných mimovládnych organizácií, organizácií založených na princípe spoločenstva, miestnych hnutí a iných neštátnych subjektov pri budovaní mieru a predchádzaní konfliktov;

Rozvojový rozmer/ osi regionálnej integrácie

19. zdôrazňuje, že cieľ znižovania chudoby prostredníctvom RCM a realizovaním Deklarácie milénia treba postaviť do popredia a tento cieľ sa musí jasne odrážať vo všetkých príslušných politikách EÚ pre región, ale nazdáva sa, že RCM by sa nemali považovať za technickú záležitosť, ktorá sa vyrieši jednoducho iba poskytovaním väčších financií bez toho, aby sa identifikovali a riešili príčiny chudoby;
20. je pevne presvedčený o tom, že štáty Afrického rohu majú okrem spoločných problémov s bezpečnosťou aj spoločnú agendu pre rozvoj, a tá si vyžaduje, aby sa vyvinulo spoločné úsilie a mobilizácia politických vodcov a spoločností v týchto krajinách; zdôrazňuje skutočnosť, že týmto otázkam sa možno naplno venovať iba prostredníctvom spoločných opatrení bez negatívneho vplyvu na konflikt, zameraných na hľadanie spoločných riešení;
21. zdôrazňuje skutočnosť, že organizovanie iniciatív a regionálnej spolupráce v jasne identifikovaných otázkach spoločného záujmu, ako je pohyb utečencov, hraničná kontrola, bezpečnosť potravín, prírodné zdroje, energetika, životné prostredie, vzdelávanie, infraštruktúra, kontrola zbraní a rodová rovnosť, by slúžili ako pevný základ pozitívneho politického dialógu medzi štátmi Afrického rohu;
22. nalieha na Komisiu, aby venovala primeranú pozornosť potrebám regiónu nielen pri vypracovávaní správ o stratégii krajiny a o regionálnej stratégii pre štáty AKT, ale aj pri vypracovávaní tematických strategických správ a výročných akčných programov v rámci nástroja pre rozvojovú spoluprácu¹;
23. vyzýva Komisiu, aby podporila lepšiu koordináciu medzi svojimi útvarmi a členskými štátmi s cieľom zosúladiť pôsobenie v oblastiach, ako je partnerstvo medzi EÚ a Afrikou pre oblasť infraštruktúry a iniciatíva EÚ pre oblasť spravovania vecí verejných, a zabezpečiť koordináciu v týchto oblastiach s OSN, USA, Čínou a inými medzinárodnými aktérmi;
24. vyjadruje znepokojenie nad predpoveďami odborníkov, že Afrika, ktorá prispieva k emisii skleníkových plynov v najnižšej miere, bude globálnym otepľovaním trpieť najviac v dôsledku svojej nedostatočnej rozvinutosti a chudoby; zdôrazňuje, že je potrebné, aby medzinárodné spoločenstvo podporovalo tento región takým spôsobom, aby bol schopný lepšie sa prispôbiť vážnym následkom klimatických zmien;
25. pripomína, že trvalo udržateľné riadenie prírodných zdrojov vrátane využívania vody a prístupu a užívania zdrojov energie musí byť neoddeliteľnou súčasťou rozvojových plánov a stratégií zameraných na boj proti chudobe a predchádzanie konfliktov v regióne Afrického rohu;
26. nazdáva sa, že EÚ musí podporiť program v oblasti trvalo udržateľného hospodárenia s pôdou a dezertifikácie prostredníctvom tematického programu pre životné prostredie a trvalo udržateľné riadenie prírodných zdrojov, rovnako ako vodný fond AKT – EÚ s cieľom zvýšiť environmentálnu ochranu vodných zdrojov;
27. vyzýva Radu a Komisiu, aby sa snažili o dialóg s Čínou, berúc do úvahy skutočnosť, že Čína zintenzívnila svoju politickú a hospodársku prítomnosť v Afrike a vo veľkej miere investuje do projektov na infraštruktúru a rozvoj v krajinách ako Sudán;

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu and Rady (ES) č. 1905/2006 z 18. decembra 2006, ktorým sa ustanovuje nástroj financovania rozvojovej spolupráce (Ú. v. EÚ L 378, 27.12.2006, s. 41).

28. vyzýva Radu a Komisiu, aby povzbudili EAC a COMESA a Iniciatívu pre povodie Nílu, aby si medzi sebou navzájom a štátmi Afrického rohu a kľúčovými aktérmi v regióne vymieňali informácie o svojich príslušných úlohách a činnostiach; zdôrazňuje pozitívnu skúsenosť EAC, COMESA a Iniciatívy pre povodie Nílu v oblastiach ako hraničná kontrola, úsilie v boji proti obchodovaniu a šíreniu malých ručných a ľahkých zbraní, colná únia v rámci EAC, podpora obchodu a investícií (COMESA) a spolupráca pri trvalo udržateľnom využívaní vôd povodia Nílu;
29. víta zámer EÚ pracovať s rôznymi partnermi pri riešení otázky migrácie, utečencov a osôb vysídlených v rámci vlastnej krajiny, ako aj návrh poskytnúť dodatočnú podporu hostiteľským spoločnostiam, štátom a príslušným organizáciám, ktoré pracujú v oblasti boja proti migrácii typu juh – juh a utečeneckým krízam;
30. domnieva sa, že zapojenie miestnych spoločností do hospodárskych činností vo vidieckych, ako aj v mestských oblastiach, je veľmi dôležité s cieľom podporiť ich spoločensko-ekonomické postavenie v spoločnostiach po konflikte;
31. zdôrazňuje, že boj proti HIV/AIDS, tuberkulóze a malárii, ako aj proti zanedbaným ochoreniam a zmrzačovaniu ženských pohlavných orgánov musí byť jednou z kľúčových stratégií pri odstraňovaní chudoby a podpore hospodárskeho rastu štátov Afrického rohu; zdôrazňuje, že akcia EÚ musí byť namierená na znevýhodnené a zraniteľné skupiny;

Jednotlivé krajiny

Sudán

32. vyzýva Radu, Komisiu a členské štáty, aby na seba prevzali plnú zodpovednosť a vyvinuli čo najväčšie možné úsilie na ochranu obyvateľov Darfúru pred humanitárnou katastrofou v dôsledku neustáleho porušovania práva všetkými zúčastnenými stranami, a najmä pred násilím namiereným proti civilnému obyvateľstvu, ako aj pred útokmi proti pomoci civilnému obyvateľstvu;
33. vyjadruje vážne znepokojenie nad situáciou v Darfúre a vyzýva sudánsku vládu, aby zabránila ozbrojencom Džandžavíd v páchaní bezprávia; vyzýva sudánske orgány, aby neodkladne uľahčili rozmiestnenie spoločných medzinárodných mierových síl AÚ a OSN v oblasti a vyzýva, aby sa stanovil dátum pre začatie ich rozmiestňovania;
34. ľutuje skutočnosť, že podľa údajov OSN napadli ozbrojené skupiny za posledných šesť mesiacov 30 táborov mimovládnych organizácií a OSN a zabili dvanásť humanitárnych pracovníkov;
35. vyzýva všetky strany zúčastnené na konflikte, aby si uvedomili svoju povinnosť rešpektovať humanitárne právo a zabezpečiť všetkým ľuďom v núdzi v Darfúre úplný, bezpečný a neobmedzený prístup k humanitárnym pracovníkom, a najmä zabezpečiť vysídleným osobám poskytnutie humanitárnej pomoci;
36. vyzýva k zavedeniu sankčného režimu Bezpečnostnej rady OSN prostredníctvom cielených hospodárskych sankcií vrátane zákazu cestovania, zmrazenia majetku a hrozby ropného embarga; vyzýva k tomu, aby boli sprístupnené prostriedky na presadenie bezletovej zóny nad Darfúrom stanovenej rezolúciou Bezpečnostnej rady OSN č. 1591 (2005);

37. zdôrazňuje potrebu včasnej realizácie rozhodnutí sudánskej vlády a OSN týkajúcich sa rozmiestnenia spoločných mierových síl AÚ/OSN a vyzýva na uskutočnenie tejto včasnej realizácie uvedených rozhodnutí s cieľom zvýšiť bezpečnosť a zlepšiť ochranu civilistov;
38. nalieha na medzinárodné spoločenstvo, najmä OSN, EÚ a jej členské štáty, USA, Čínu, Indiu, Ligu arabských štátov a AÚ, aby začali mierové rozhovory s cieľom zlepšiť obsah dohody o mieri v Darfúre tak, aby bola prijateľná pre všetky zúčastnené strany, čím sa zlepší ich prístup k dohode;
39. zdôrazňuje skutočnosť, že ak by sa konflikt v Darfúre nepodarilo vyriešiť, malo by to vážne dôsledky nielen pre región východnej Afriky, ale tiež pre iné, relatívne stabilné časti Afriky, najmä pre strednú Afriku a oblasť Veľkých jazier;
40. nalieha na medzinárodné spoločenstvo, aby sa nezameriavalo na darfúrske konflikty na úkor iných konfliktných situácií v Sudáne a najmä aby uznalo krehkosť mieru v južnom Sudáne vyplývajúcu z pomalého pokroku pri realizácii Všeobecnej mierovej dohody (CPA) a vysokého rizika destabilizácie, ktorú spôsobuje napätie medzi severom a juhom, konflikty medzi kmeňmi a rozšírené vlastníctvo zbraní v spoločnosti;

Somálsko

41. odsudzuje cudzie zásahy v Somálsku a žiada etiópsku vládu, aby stiahla svoju armádu z krajiny; podporuje vyslanie mierových síl AÚ v rámci komplexnej politickej dohody medzi bojujúcimi stranami, na základe ktorej sa vytvorí vláda národnej jednoty, ktorá bude schopná zapojiť časť Únie islamských súdov, ktorá je ústretová voči mierovému procesu a zmiereniu, ako aj vodcov klanov, ktorí nie sú zastúpení v súčasnej vláde;
42. nazdáva sa, že mierová operácia AÚ v Somálsku (AMISON) by mala byť začlenená do rámca širšieho politického procesu, ktorý by mal podporu obyvateľstva, jasný mandát, dobrú kapacitu, jasné ciele a stratégiu odchodu;
43. víta podporu EÚ operácii AMISOM, ale zdôrazňuje, že príspevok EÚ musí byť podmienený tým, že somálske úrady začnú všestranný politický dialóg a zmierovací proces, pričom budú pružne reagovať na výzvy zmierovania, budovania inštitúcií a zabezpečenia mieru pre somálske obyvateľstvo;
44. zdôrazňuje ústrednú úlohu všestranného politického dialógu, ktorý povedie k zmiereniu a obnove krajiny; víta záväzok dočasnej federálnej vlády Somálska zvolať konferenciu o širokom zmierení (Národný kongres zmierenia), na ktorej sa zúčastnia klany, náboženské spoločenstvá, občianska spoločnosť, obchodné komunity a politickí vodcovia; poukazuje na skutočnosť, že krokom vpred musí byť vytvorenie dôveryhodnej a všestrannej vlády;
45. žiada opätovné posúdenie úlohy Medzinárodnej kontaktnej skupiny pre Somálsko, ktorej členmi sú EÚ, Taliansko, Švédsko, Spojené kráľovstvo, OSN, AÚ, IGAD, Liga arabských štátov, Nórsko, USA, Keňa a Tanzánia a ktorá bola založená v máji 2006 ako fórum na koordináciu činnosti medzinárodného spoločenstva v Somálsku s cieľom zamerať úsilie na záležitosti riadenia a budovania inštitúcií, humanitárnej pomoci pre vysídlených a obyvateľstvo v núdzi a na zlepšenie regionálnej stability a bezpečnosti;
46. vyzýva dočasnú federálnu vládu, aby zrušila stav pohotovosti a znovu uviedla do činnosti funkciu predsedu parlamentu ako podmienku realizácie procesu národného zmierenia;

47. zdôrazňuje naliehavú potrebu pre dočasnú federálnu vládu vymenovať zastupiteľské orgány pre kľúčové mestá vrátane Mogadiša a Kismaya s cieľom zabezpečiť politickú stabilitu a miestnu bezpečnosť v krátkodobom výhľade, ako aj potrebu vzdať sa predstavy násilného odzbrojenia, najmä v Mogadiše a namiesto toho prerokovať plán dobrovoľného odzbrojenia;
48. nazdáva sa, že žiadosť Somalilandu o nezávislosť by mala byť preskúmaná ako súčasť prechodnej bezpečnostnej agendy pre Somálsko;

Etiópia

49. vyzýva Radu a Komisiu, aby vyvinuli nátlak na vládu Etiópie, aby uverejnila úplný počet zadržovaných osôb na celom území krajiny, aby umožnila členom Medzinárodného výboru Červeného kríža navštevovať ich, ako aj aby všetkým zadržovaným osobám umožnila stretávať sa s ich rodinami, s právnym zástupcom a aby im umožnila dostať zdravotnícku starostlivosť, ktorú si môže vyžiadať ich zdravotná situácia, ako aj aby okamžite a bezpodmienečne prepustila všetkých politických väzňov, t.j. novinárov, odborových aktivistov, bojovníkov za ľudské práva a bežných občanov a zároveň aby si splnila svoje povinnosti vo vzťahu k ľudským právam, demokratickým zásadám a právnemu štátu;
50. vyzýva Etiópiu, aby akceptovala demarkáciu a vymedzenie svojich hraníc tak, ako ich vytýčila Komisia OSN pre štátne hranice;

Eritrea

51. vyzýva Radu a Komisiu k tomu, aby prijali opatrenia voči eritrejskej vláde v zmysle prepustenia všetkých politických väzňov, poskytnutia rýchleho a spravodlivého súdneho procesu väzňom, proti ktorým boli vznesené osobitné obvinenia, a uverejnenia miesta zadržovania všetkých, ktorí sú zadržávaní v tajných väzniciach;
52. nabáda eritrejského prezidenta, aby udržiaval časté kontakty s predstaviteľmi EÚ a rôznymi veľvyslancami členských štátov v Eritrei;

Uganda

53. vyzýva Radu a Komisiu, aby uľahčili mierový proces v severnej Ugande, ktorý si žiada, aby všetky strany zúčastnené na konflikte preukázali úprimný a nepretržitý záväzok vo vzťahu k mierovému procesu a aby rešpektovali dohodu o zastavení nepriateľstva a aby ukončili nepriateľskú a podnecujúcu propagandu;
54. vyzýva na začatie skutočného zmierovacieho procesu so všetkými tými, ktorí sú zodpovední za vojnové zločiny, ktorých zodpovednosť je všeobecne uznaná; zdôrazňuje ústrednú úlohu Medzinárodného trestného súdu pri vydávaní osôb obvinených z vojnových zločinov spravodlivosti; vyzýva Radu a Komisiu, aby podporovali miestne procesy pre alternatívnu spravodlivosť a zmierenie v severnej Ugande, ako aj medzi obyvateľmi severnej časti krajiny a jej zvyšnou časťou;

o
o o

55. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade, Komisii a členským štátom Európskej únie, ako aj OSN, Africkej únii a Medzivládnejmu úradu pre rozvoj.